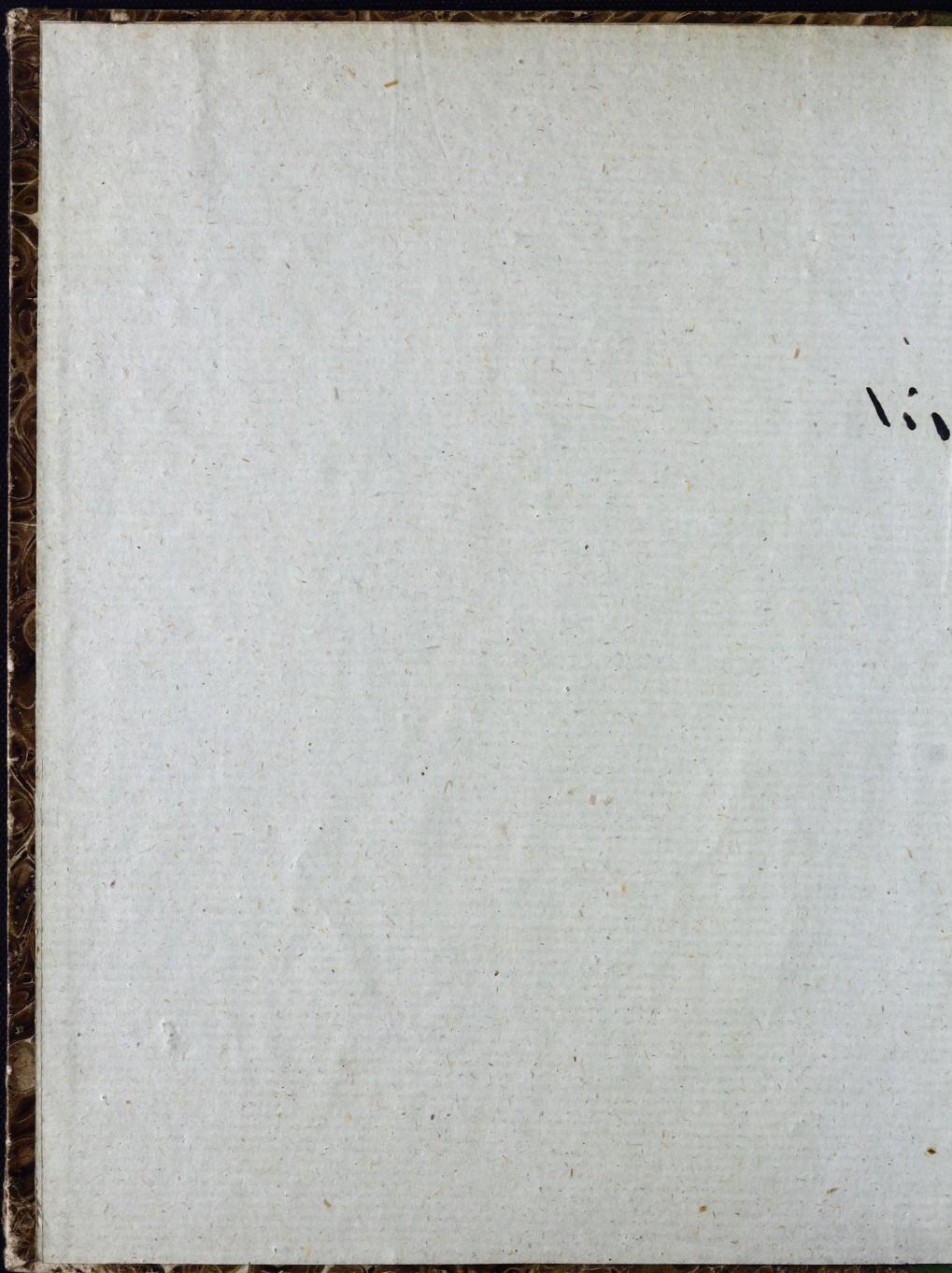
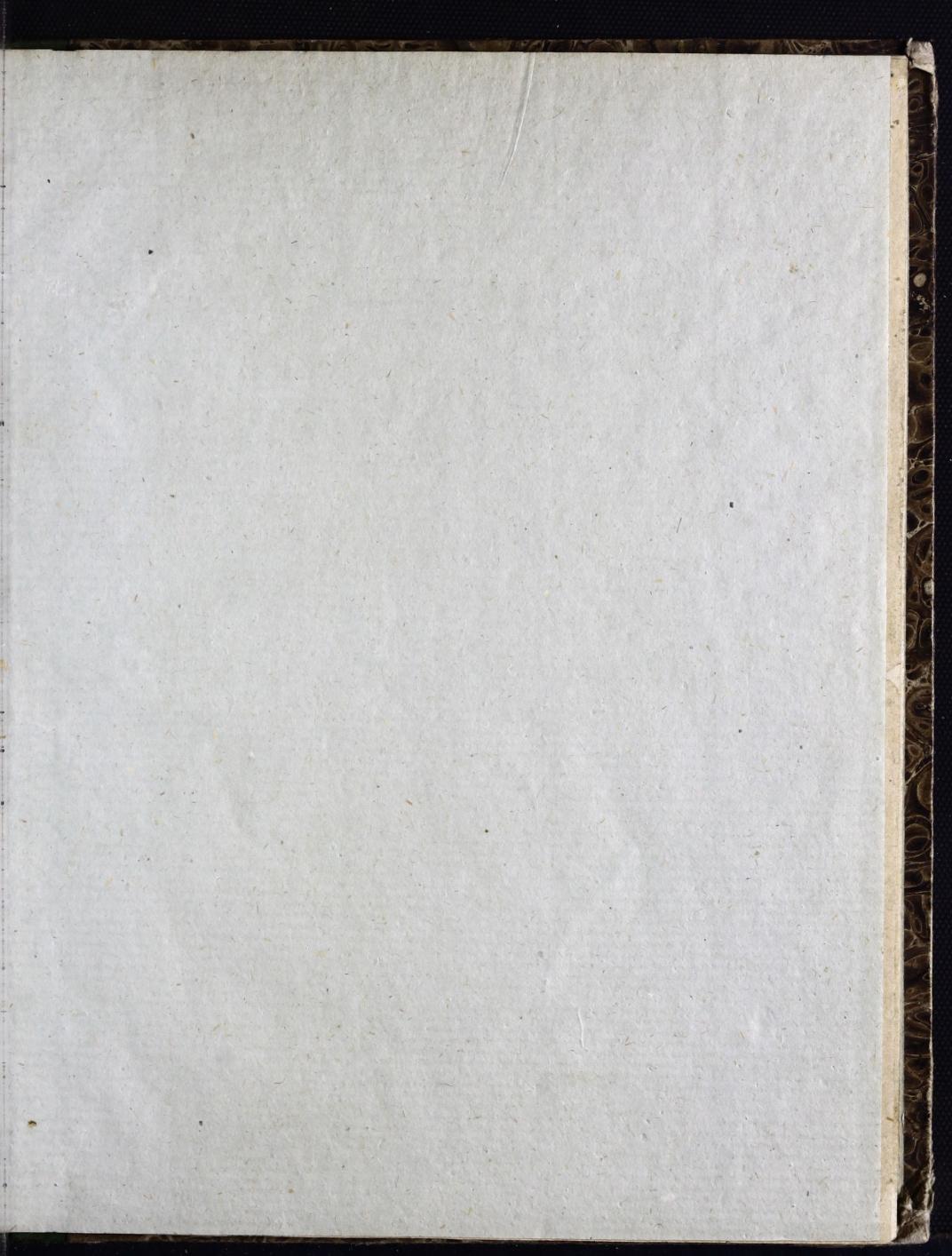

R.Mir. Qu.

171

397

MILITARIS CONGRATULATIO
Comitatus Biharensis:

Ad Illustrissimum Princi-
PEM ET DOMINUM, Dn.
STEPHANUM BOTSKAI de Kis Maria,
Miseratione divina Principem Transylvaniae,
partium Regni Hungariae Dominum, & Siculorum
Comitem, &c. ob victoriam semel eidem divinitus
concessam, & felicem reliquarum rerum ab eo-
dem divino consilio in eliberationem to-
tius Pannoniae susceptarum
successum.

IN GRATIAM EIUSDEM DO-
mini Principis, Domini & Patroni sui gratissimi, hun-
garicis rythmis celebrata & decantata, circa festum
Nativitatis Domini Salvatoris nostri Anno
eiusdem, Millesimo Sexcentesimo
quarto.

per
IOANNEM S. DEBRECINVM,
Requisitorem Capituli Varadiensis.

—
—

DEBRECINI,
Excudebat Paulus Rhæda Lipsiensis,
Anno 1605.

397

MILITARIS CONGRATULATIO
Comitatus Biharensis:

Ad Illustrissimum Princi-
PEM ET DOMINUM, Dn.
STEPHANUM BOTSKAI de Kis Maria,
Miseratione divina Principem Transylvaniae,
partium Regni Hungariae Dominum, & Siculorum
Comitem, &c. ob victoriam semel eidem divinitus
concessam, & felicem reliquarum rerum ab eo-
dem divino consilio in eliberationem to-
tius Panniae susceptarum
successum.

IN GRATIAM EIUSDEM DO-
mini Principis, Domini & Patroni sui gratissimi, hun-
garicis rythmis celebrata & decantata, circa festum
Nativitatis Domini Salvatoris nostri Anno
eiusdem, Millesimo Sexcentesimo
quarto.

per
IOANNEM S. DEBRECINVM,
Requisitorem Capituli Varadiensis.

—
—

DEBRECINI,
Excudebat Paulus Rhæda Lipsiensis,
Anno 1605.

R
7005-201

VERSIUS DEDICATORII ad eundem D. Principem.

BOTSKAIDES Heros, antique gloria stirpis,
Extra spem, nostri SPES animosa, soli:
Postquam cœperunt bellaces Teutones HUNNOS
Perdere, & in nostram Templa sacrare necem.
Quid solus nostram miseratus es ipse ruinam,
Te merito jam nunc HUNGARUS omnis amat.
Scilicet hac virtus hac est laus magna RUDOLPHI,
Sic sibi subjectum dilacerare gregem?
Viderat ista Deus, Dens idem riserat ista,
Reditis ex alto, prava statuta, polo.
Teque Mosen nostrum vocat, et nultale timentes
TEUTONAS, HUNGARIDUM pauca per arma fugat.
Macte animis HEROS, noster COMITATUS amat te:
PANNONIAE potius te STATUS omnis amat.
Et tua jani dudum (quibus indulgebit APOLLO)
Quisq; pius fates, acta reserre cupit.
Non equidem in video, scribant meliora Poëtae,
Nos humili parvas linte secamus aquas.
Cumq; nec æra tibi, nec munera mittere possum,
(Sic nihil ad CROESI contulit IRUS opes,)
Hosce tamen rythmos tibi consecrare pusillos
Nunc placuit, quos sit te per amasse sciām.
Tale tuo post hac conscribam carmen honoris,
Quale sciām nimium te meruisse, Vale.

G. TELEKIEK'
ALAPÍTVÁNYA

M. ACADEMIA'
KÖNYVTÁRA

Notaja: Mely csalard.

Z s̄ep fabadsagra,
Magyarság javara.
Törökődő jo u-
runk:

Uri dicsősegböl,
Mint Christus Menyegböl,
Alá fallot gyamolunk;
Szolgai ruhaban,
Katona formaban,
Halgasd meg az mit irunk.

2.

Az kinek őrvendünk,
Most annak eneklünk,
Vitezlő öltözetben:
Síjakban fegyverben,
Lovakon nyergekben,
Sator alat miezőkben:
Iollehet székarban
De azert vigasgban,
Magyarok őrömeben.

3.

Ha nyelvem faz volna,
Hogy ha kom viz volna,
Ha mint körös ugy folna:
Szivemnek titkait,
Magyarok őrömét,
Meg irnam bőlc formara:
Iay s̄egeny Magyarok,
Immar vigadnor,
Egyßer ideje volna.

4.

Sok ideje immar;

meg repedezet, &c.

Hogy sivünk varton vár,
Isteni segítséget:
El fordult volt túlünk,
Mert nagy sok volt bününk,
Szivünk azert retteget:
Lam nem haragsik volt,
Csak mint Atya súrt volt,
Simmár meg kegyelmezet.

5.

Dobunkat perditven,
Trombitat zenditven,
Iesust Iesust kialtfunk,
Gyakran kónyörögyünk,
Vitez modon ellyünk,
Orfag vesiőket rontsunk:
Szegeny s̄ep hazankert,
Magyar Koronankert,
Ragda vágdaikoznunk.

6.

Mit tehet az eſő
Ho, viz, feles fölhő,
Hol vadnak most az Musák?
Tavaski s̄ep tanczal,
Őrvendező foval,
Nem zengenek az Nymphák:
Lam taborban vadnak,
Lam egy sivel laknak,
Az jo Haydu Katonák.

7.

Oh s̄egeny Katonák,
Szeret már az orfag,
Semmit ne bankodgyatok:

A 2 Igyünk

Igyünk igaz vagyon,
Istenünk jo vagyon,
Meg nem csalatkozhattok :
Szeme fenyet surjak,
Haragjat mar lassak,
Hogy leß diadalmotok.

8.

Az Ecclesiaert,
Igaz tudomanyert,
ú maga föl ál talpra :
Mikor zaszlotokkal,
Dobbal trombitakkal,
Mentek az kemeny harczra :
Advan batorsgapot,
Nalatok az kardot,
Forgattyá csak ú maga.

9.

Ha jóvendőt tudunk,
Ha igazat voltunk,
Ott lesen az ujulas :
Szombefedig fegöktül,
Orfagunk veftönktül,
Magyari szabadulas :
Az mennyei Ur-is,
Igy akarja ú-is,
Hogy legyen az meg valtas.

10.

Nyomorúsaginkat,
Szanta nyavalyankat,
Gyalazatos voltunkat :
Engedelem alat,
Hüseg haine alat,
Hogy latta rabsaginkat :

Légyetlen Urunknak,
Vér sopo hohernak,
Keze alat kinunkat.

II.

Sokfor ohaytottunk,
Kesergettisink, sirtunk,
Ez meltatlan dolgokon :
Mi oka tür Isten ?
Lelkünk mely buntelen,
S-mely kemeny őivek vagyon :
Hiveknek kialtnak,
Mas felöl puštítnak,
Vágnak, ólnek szabadon.

12.

Az Magyar Coronat,
Világ kiyansagat,
Labok ala tapodgyak :
Selyimet magunkat,
Daztikorzot mondnak.
Szemelyiinket utallyak :
Sem hüsegünk nem kel,
Baratsagunk sem kel,
Halalunkat kivannyak..

13.

Mostoha Rudolphus,
Satan miát vagy bus,
De meg vér az lehova :
Az hiveket úzód,
Az Christust üldözöt,
De horgot vet orrodba :
Szegeny keresztyenek,
Meg ne rettennyetek,
Az Isten causajabar

Mag

14.

Maga meg alazot,
Szive fomorodot,
Te keresztyen Gedeon :
Hogy semunk ily vak volt,
Hogy nyakunk kemeny volt,
Ne haragudgyal azon :
Fejsink meg alazva,
De húseggel rakva,
Mar te kezedben vagyon.

15.

Tudgyuk nem vetkeztel,
Minket keserűltel,
Halalodat nem fanvan :
Uri dicsősegből,
Kazzdag senyellegből,
Egy ideig le falvan.
Hala-adok lefünk,
Nagyobra emelünk,
Koronankat mitg i-sz-va-nan.

16.

De mi mit emelünk :
Magunkal sem birunk,
Föl emelt az lehova :
Tegyen őrökösle,
Hosszú eletnive,
Orfag vidamságara :
Órvendező orczank,
Sokaig fep hazank,
Nezhessen kiralyara.

17.

Nem kel irigykedni,
Farkas semmel nezni,
Senkinek ez dologra :

Hu

Nem

Buva kinek lesen,
Kinek artaš igen,
Meltosagos tiszteddel :
Az Ur annak adgya,
Az kinek akarja,
Neni gondol ū senkivel.

20.

Nem bankodik Varad,
Noha kennya arad,
Ezen az diadalmon :
Karotul fejünket,
Kentüll eletünket
Mert meg mented az napon
Perz

Dob trombita zengest,
 Algyu puska lövest,
 Mindent el kel fennvednünk :
 Dio belt kivanvan,
 Tudgyuk azt mind nyilvan,
 Az hejat meg kel törnünk :
 Ha mind alufunk-is,
 Bekevel lakunk-is,
 Nem mind órókke elünk.

Vitez Attyainknak,
 Sereny Magyaroknak,
 Nyomdokokat kővessük :
 Kit úk nyertek vérrel,
 Mi-is azon vérrel,
 Meg tartásuk es órizzük :
 Ha Nemet hatarat,
 Oltalmaztuk, gondgyat
 Magunknak-is visszayuk.

Nem folnank reajok,
 Tudgyatok Magyarok,
 Ha igazak volnának :
 Urakrol Urakra,
 Menven minnyajunkra,
 Iobbe hogy roton ronak :
 Colosvar nagy kennya,
 Erdely puztasaga,
 Pelda az mindenijunknak.

Ha meg fogyatkoztunk,
 Hogy ha nem adhatunk,
 Mind

dgye haža Komaban :
) maga órómben,
 us viz menteben,
 jek vezteg Sakaban.

Hat mit ohaytanank,
 Avagy miert sirnank,
 Meg fabadulasunkon :
 Ta hazank el romlot.
 inkben meg tartot,
 Jenyei oltalom :
 Ecclesiához,
 : kúlsó jokhoz
 öttetünk ez vilagon.

Mindgyarast meg nyakaznak:

Ha vitezek vagyunk,
Ugy-is felnek tiflünk,
Aruloknak kialtnak :
Patko feget vernek,
Fejünkben fegeznek,
S-ez vilagbol ki irtnak.

28.

Melto hat vigyaznunk,
Melto kónycrógnünk,
Az uy fejedelmünkert :
Maradek hazanknak,
Szep Ecclesianknak,
Adatot Gedeonert :
Tegye ferencsesse,
Hosszu eletíve,
Isten az sok arvakert.

29.

Ké rves zetünk,
Szamorodot fivünk,
Egyfer had vidamullyon :
Rabsagabol testünk,
Siralombol lelkünk,
Immar had fabadullyon :
Ezeknek fejeben,
Bodog remenseghen,
Mindem ember indullyon.

30.

Dobunkat perditven,
Trombitat zenditven,

24.

Dob trombita zengest,
 Algyu puska lövest,
 Mindent el kel fenvednünk :
 Dio belt kivanvan,
 Tudgyuk azt mind nyilvan,
 Az hejat meg kel törnünk :
 Ha mind alufunk-is,
 Bekevel lakunk-is,
 Nem mind örökke elünk.

25.

Vitez Attyainknak,
 Sereny Magyaroknak,
 Nyomdokokat kővesük :
 Kit ük nyertek verrel,
 Mi-is azon verrel,
 Meg tartuk es örizzük :
 Ha Nemet hatarat,
 Oltalmaztuk, gondgyat
 Magunknak-is visszük.

26.

Nem sónank reajok,
 Tudgyatok Magyarok,
 Ha igazak volnanak :
 Urakrol Urakra,
 Menven minnyajunkra,
 Iobbe hogy roton ronak :
 Colosvar nagy kennya,
 Erdely puztasaga,
 Pelda az mindenjunknak.

27.

Ha meg fogyatkozunk,
 Hogy ha nem adhatunk,
 Mind

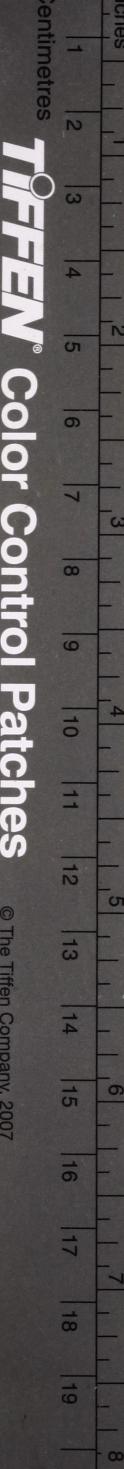
dgye hazá Romában :
) maga örömben,
 us viz menteben,
 jek vezteg Sakaban.

23.

Hat mit ohaytanank,
 Ivagy miert sirnank,
 Meg fabadulasunkon :
 Na hazank el romlot.
 inkben meg tartot,
 Jenneyei oltalom :
 Ecclesiahoz,
 : kúlsó jokhoz
 öttetünk ez vilagon.

	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black

M. ACADEMIA
KÖNYVTARA

K övend
Gjwan
E

